

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΣΕΙΡΑ: “ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ”,
ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ξ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΤΗΧΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Η ΦΙΛΟΞΕΝΗ ΧΗΡΑ

(Γ΄ Βασιλειών ΙΖ΄8/24)

Εις ένα από τα περασμένα μαθήματά μας είχαμε πη δια τον Προφήτη Ηλία. Ενθυμείσθε ότι ένεκα των αμαρτιών του Ισραηλιτικού λαού είχαν περάσει κάπου τριάμισυ χρόνια χωρίς να βρέξη καθόλου. Από την ανομβρίαν αυτήν είχαν ξεραθή όλα τα ποταμάκια και τα πηγάδια. Ούτε σιτάρι, ούτε άλλο τίποτε φύτρωσε εις την γην. Διά αυτό απλώθηκε παντού πείνα και δυστυχία μεγάλη και όλοι οι άνθρωποι εκινδύνευαν να πεθάνουν.

Την εποχήν αυτήν, ο προφήτης Ηλίας έλαβε μίαν διαταγήν από τον Θεόν.

- Πήγαινε, εις την πόλιν Σάρεπτα και εκεί έχω διατάζει μία γυναίκα να σε τρέφει.

Η πόλις αυτή, εις την οποίαν θα πήγαινε ο Προφήτης Ηλίας, ήσαν εις τα βόρεια μέρη της Παλαιστίνης. Πήρε λοιπόν το ραβδί του ο Ηλίας και ύστερα από μακρυνή και κοπιαστική ποζοπορία, έφθασε εις τα Σάρεπτα και έκαμε σταθμό εις την είσοδον της πόλεως. Εσκέπτετο βέβαια ποία θα ήταν η γυναίκα που θα τον φιλοξενούσε. Σε λίγο εφάνηκε εκεί κοντά μια γυναίκα μαυροφορεμένη. Ήταν μία χήρα πτωχή και εμάζευε μερικά ξύλα. Μόλις την είδε ο προφήτης της φώναξε.

- Άκουε, σε παρακαλώ. Φέρε μου εις ένα δοχείον λίγο νερό να πιώ. Έρχομαι από πολύ μακρυνά και είμαι διψασμένος.

Εκείνη μόλις άκουσε την φωνήν του, εγύρισε και εκύταξε. Τον είδε άνθρωπον ξένον σεβαστόν και έτρεξε αμέσως να του φέρη το νερό, που ζήτησε. Αλλά καθώς ξεκίνησε, της φωνάζει, πάλιν ο Προφήτης Ηλίας:

- Να μου φέρης, σε παρακαλώ, και από το ψωμί που έχεις. Διατί είμαι πολύ πεινασμένος.

Η γυναίκα γυρίζει και του λέγει:

- Καλέ μου άνθρωπε πίστεψέ με, σου λέγω την αλήθειαν. Ψωμί δεν έχω καθόλου. Μου απόμεινε μόνο μια χούφτα αλεύρι και λίγο λάδι εις τον δοχείον. Και να, μαζεύω τώρα ολίγα ξύλα, δια να ζυμώσω το αλεύρι να κάνω ολίγον ψωμί, να το ψήσω και να το φάγω με τα παιδάκια μου. Και έπειτα ας πεθάνουμε, διατί δεν έχω πλέον τίποτε άλλο.

Ο Προφήτης Ηλίας κατάλαβε ότι αυτή είναι η γυναίκα που του είπε ο Κύριος. Και της απαντά:

- Μη φοβάσαι! Πήγαινε εις το σπίτι σου και κάμε αυτό που λες. Αλλά πρώτα να φτιάσης δια εμέ μία μικρή κουλούρα και να μου την φέρης, και έπειτα να φτιάξης δια τον εαυτόν σου και δια τα παιδιά σου. Και ο Άγιος Θεός δεν θα σε αφήση να πεθάνης. Έχε θάρρος. Το αλεύρι που έχεις δεν θα σωθή και το λάδι δεν θα λιγοστέψη, έως ότου στείλη και πάλι ο Άγιος Θεός βροχές, δια να κάμη η γη στάρι.

Η γυναίκα άκουσε τα λόγια αυτά του ξένου με μεγάλο σεβασμό, διατί κατάλαβε ότι είναι άνθρωπος του Θεού. επήγε λοιπόν εις το σπίτι της και έκαμε ό,τι της είπε ο Προφήτης Ηλίας. Και όχι μόνον αυτό, αλλά το

επήρε και εις το σπίτι της δια να τον φιλοξενήση.

Την άλλην ημέραν το πρωί συλλογίσθηκε το τι θα δώση εις τον ξένον και εις τα παιδιά της να φάνε. Το αλεύρι και το λάδι τα είχε ξοδέψη την περασμένην ημέρα. Θυμήθηκε όμως τα λόγια του Ηλίου. Πάει εις το δοχείον που είχε το αλεύρι και, τι να ιδή! Υπήρχε αρκετό δια να φάνε και την ημέραν εκείνην. Κυττάζει και το δοχείον του λαδιού και βλέπει και εκεί να υπάρχη κάμποσο λάδι. Με χαρά λοιπόν τώρα πήγε να ζυμώση και να περιποιηθή τον ξένον της. Απ' την ημέραν εκείνη ούτε το αλεύρι, ούτε το έλαιον δεν έλειψε απ' το σπίτι της καλής γυναίκας. Έτρωγε αυτή και τα παιδιά της, έτρωγε και ο άνθρωπος του Θεού. το θαύμα αυτό της είχε κάμε μεγάλην εντύπωσιν.

Αλλά σε κάμποσες ημέρες συνέβη να αρρωστήση ένα απ' τα παιδιά της χήρας εκείνης γυναίκας. Η ασθένεια ήταν πολύ βαρεια. Το παιδί υπέφερε και χειροτέρευε απ' την μια ημέρα έως την άλλην. Λίγες ακόμη ημέρες, και το παιδί πέθανε! Η γυναίκα λυπήθηκε πολύ και ήταν απαρηγόρητη. Συγχρόνως όμως και εφοβήθηκε πολύ. Πηγαίνει και γονατίζει μπροστά εις τον μεγάλον προφήτην που εφιλοξενούσε και με κλάμματα και του λέγει:

- Αχ, Κύριε! Εσύ είσαι άνθρωπος του Αγίου Θεού, ενώ εγώ είμαι μία αμαρτωλή γυναίκα. Επειδή ήλθες εις το σπίτι μου, δι' αυτό ο Άγιος Θεός θυμήθηκε τις αμαρτίες μου και με ετιμώρησε! Μου πήρε το παιδάκι μου.

Ο Προφήτης Ηλίας την ελυπήθηκε. Σκέφθηκε λίγο και της λέγει:

- Δός μου το παιδί σου.

Παίρνει εις τα χέρια του το νεκρό παιδί και ανεβάζει εις το επάνω δωμάτιον, όπου έμενε αυτός. Κάνει τότε μίαν θερμήν προσευχήν προς τον Θεόν και λέγει:

- Κύριε, η γυναίκα αυτή με έχει ευεργετήσει. Με φιλοξενεί και μου δίνει καθημερινώς τροφή σε μια τέτοια περίστασιν που όλοι πεινούν. Σε παρακαλώ πολύ, Κύριε, μη θελήσης να χάση η καλή αυτή χήρα το παιδί της, αλλά χάρισέ του πάλιν την ζωήν. Διότι εσύ εξουσιάζεις τα πάντα.

Τέτοια λόγια περίπου είπε ο προφήτης. Και αμέσως εφύσησε τρεις φορές εις το πρόσωπον του παιδιού και είπε: - Κύριε, ας έλθη οπίσω σε παρακαλώ, η ψυχή του παιδιού.

Και, ώ του θαύματος! Μόλις ετελείωσε την προσευχή του ο προφήτης Ηλίας, εξωντάνεψε το παιδί και εφώναζε. Το παρουσιάζει τότε εις την μητέρα του, της το παραδίδει και της λέγει: - Να το παιδί σου, ζη!

Εκείνη αγκάλιασε με λαχτάρα και φιλούσε το αναστημένο παιδί! της και με λόγια θερμά ευχαριστούσε τον προφήτη.

Τώρα, εκατάλαβα, του λέγει, ότι είσαι άνθρωπος του Θεού και ό,τι λέγεις βγαίνει πάντα αληθινό και σωστό.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Καταλαβαίνετε τώρα, παιδιά, διατί ο Άγιος Θεός έστειλε τον προφήτην Ηλίαν, όχι σε άλλο σπίτι, αλλά εις την πτωχήν εκείνην γυναίκα; - (Διότι ήταν καλή). – Με ποιό τρόπο έδειξε την καλωσύνην της η γυναίκα αυτή; - (Εφιλοξένησε τον Ηλίαν). – Αν ήταν εις την θέσιν της άλλη γυναίκα, τι θα έλεγε; - (Σε τέτοια εποχή πείνας δεν ημπορώ να τρέφω και ξένους εις το σπίτι μου). – Ασφαλώς, αυτό θα έλεγε. Αυτή όμως εφάνηκε πρόθυμη να κάμη το καλόν και να ευεργετήση τον ξένον άνθρωπον. Και πως την επλήρωσε ο Άγιος Θεός δι' αυτό το καλό; - (επλήθυνε το αλεύρι της και το λάδι της και ανέστησε το παιδί της) – Μάλιστα, της τα έδωκε αυτά ο Άγιος Θεός επειδή αυτή έκανε το καλό εις τον προφήτην Ηλίαν. Ποίον λοιπόν καθήκον μας διδάσκει

το παράδειγμα της καλής εκείνης γυναίκας;

ΔΙΔΑΓΜΑ: Πρέπει να κάνωμεν πάντοτε το καλόν.

ΡΗΤΟΝ: «Εργαζώμεθα το αγαθόν προς πάντας» (Γαλάτας στ΄.10)

Εις το ζήτημα αυτό, παιδιά, παράδειγμα μεγάλο έχωμε πρώτα – πρώτα τον επουράνιον πατέρα μας, τον Θεόν, ο οποίος «ανατέλλει τον ήλιον αυτού... και βρέχει επί δικαίους και αδίκους». (Ματθ. Ε΄.45) Και ο Κύριος Ημών Ιησούς Χριστός « δι’ ήλθεν ευεργετών και ιώμενος πάντας» (Πράξεις. Ι΄.38) Και σεις παιδιά, πιστεύω ότι μπορείτε να κάνετε το καλό; - (Εις τους συμμαθητάς, φίλους, πτωχούς, γείτονας κ.λ.π.) – Πέστε μου μερικά καλά που ημπορείτε να κάμετε εις αυτούς – (...) – Ωραία! Και όταν θα κάνουμε καλό, με ποιόν θα ομοιάζουμε; - (Με τον πατέρα μας τον Θεόν, με τον Ιησούν Χριστόν, με την καλήν γυναίκα της ιστορίας)

